

Kader

– Harun Yıldırım · 23 Ağustos 2020

KADER

Kırk sene gözümün aktı suları
Bir gün olsun gelip silmedi kader
Boynuma geçirdi yağlı yuları
Neler çektiğimi bilmedi kader

Beraber binmiştik aynı durakta
İkimiz uyuduk sıcak kundakta
Yağmurda rüzgarda çölde kurakta
Yanıma bir yoldaş bulmadı kader

İcraya verdirdi gönül tapumu
Acıyla doldurdu benim kabımı
Şöyle Seher vakti gelip kapımı
Sevgi tokmağıyla çalmadı kader

Zehiri şerbeti içtim elekten
Nasibi kısmeti seçtim elekten
Döndürdü kırk türlü geçtim elekten
Bir kere yüzüme gülmedi kader

Birimiz ay, yıldız, gökyüzü oldu ,
Birimiz su, Toprak, yeryüzü oldu,
Birimiz yeşerdi birimiz soldu
Şu Garib gönlümü almadı Kader

Bir yanım kızıl kan öldü der gibi
Çözemedim biri güldü der gibi
Bir ses duydum işte geldi der gibi
Ansızın çıkıpda gelmedi kader

Haruni sevdanın yazarı derken
Kalemi gönlünün nazarı derken
Kazıldı ömrünün mezarı erken

Bu yaptığın bana olmadı kader

Harun Yıldırım